

kunde kombinere Turen til Jylland med en Ferierejse. Fælles for alle var det Held, at Aalborg med sine gamle stilfulde Huse og den friske Havn laa badet i straalende Solskin de to Dage, den dannede Rammen om vort Samvær; vi havde tillige den store Glæde atter at se Landsforbundets Leder, Fru Johanne Rambusch, i vor Midte, efter at have savnet hendes Skikkelse paa Formandsstolen i de sidste Aar; en afholdt Digter og god Ven af den Sag, der har samlet os i de forløbne Aar, kom tilstede og gav os en Hilsen med paa Vejen til Fremtidens Arbejde — dette og meget andet bidrog til at vort sidste Landsmøde blev en stemningsfuld Fest, som vi altid vil mindes!

Forhandlingerne.

Lørdag den 3. Juli.

Kl. 2 Lørdag Eftermiddag fandt det første Møde Sted i Haandværkerforeningens Sal, der var smykket med Vimpler og hvor lange Borde, med hvide Duge og hvide Margariter i slanke Glas, stod parat til de Delegerede.

Fru Rambusch ønskede alle Velkommen og sagde: Det er første Gang, vi samles, efter at vi har naaet det Maal, vi har kæmpet for, og det er tillige sidste Gang, vi samles om det hidtidige fælles Arbejde for Maalet. Vort Møde har noget af en Nytaarsstemning over sig. Hvert Nytaar ser vi Naturen ligge bunden og uden Liv; men vi ved, at den rummer Spirerne til Foraarsommer og Høst. Paa samme Maade er det med os danske Kvinder i Øjeblikket. Den Forstaaelse, der kræves til at udøve Valgretten, har været bunden; men i selve den Ret, vi har opnaaet, ligger Spirerne til nyt Foraarsommer og Høst i dansk Politik.

Inden vi gaar videre, beder jeg dem mindes en Kvinde, som ejede dyb Samfundsforstaaelse: Fru Johanne Meyer. Hun skrev i Fjor: »Jeg glæder mig til at holde Fest for Kvindens Valgret i min Fødeby, Aalborg«. Men hun opnaaede ikke denne Glæde, som hun vilde have følt varmere og stærkere end nogen anden. Æret være hendes Mind! Gid den Forstaaelse, hun havde, aldrig maa mangle blandt danske Kvinder! (Alle rejser sig).

Til Dirigent foreslaas Frk. Christensen, Køge, der modtages med Klap og takker for Hvervet.

Punkt I.

Formanden for Forretningsudvalget aflægger Beretning.

Fru Munch: Det ligger i Sagens Natur, at Agitationsudvalget ikke har kunnet udrette ret meget i det sidste Aar. Det, som her skal meddeles, er derfor af mere almindelig Karakter. Af »Dødsfald« er der kun meddelt mig et. Foreningen døde i Skønhed ved at sende sin Kasses Restbeholdning til Udvalget. Aarets store Begivenhed indtraf jo 5. Juni, da Grundloven sikrede Kvinderne Ligeberettigelse med Mændene.

Hvor meget eller lidt Agitationen har bidraget hertil, kan ikke afgøres. Skeptikerne vil hævde, at Reformen alligevel vilde være kommet med Tiden. Men hvis alle ræsonnerede saaledes, vilde der jo aldrig blive arbejdet for nogen Sag. Man maa ialfald ikke underkende den Betydning, det har haft, at samle Kvinder af alle Anskuelser om dette Spørgsmaal, ligesaa lidt som man maa se bort fra den vækkende Indflydelse, Agitationen har haft paa Kvinderne Landet over. Jeg har i den sidste Tid gennem mange Tilkendegivelser faaet Vished om, at Kvinderne er bedre egnede til at udøve Valgretten, end de vilde have været det uden Agitationen. Jeg opfatter det da ogsaa som et Tillidsvotum til vor Organisation, at der paa Dagsordenen findes et Forslag om at fortsætte — det vil jo senere vise sig, hvordan Forsamlingen stiller sig hertil.

Nu vi staar ved Maalet, er det naturligt at mindes dem, der begyndte Arbejdet. Hermed tænker jeg ikke paa dem, der begyndte Kvindesagen herhjemme; det ligger saa langt tilbage som i Halvtredserne i forrige Aarhundrede. Det er dem fra Firserne, jeg vil mindes: Fru Luplau, Fru Nørlund og Fru Johanne Meyer. Fru Luplaus Navn er alt for lidt kendt og nævnt, og vi bør mindes hende som Stifter af den første Kvindevvalgretsforening her i Landet.

Et andet Navn fra den Tid er den første kvindelige Læges, Frk. Nielsen. Hun var den første, der støttede Landsforbundets Kasse, og den har siden aldrig været tom. Naar jeg ser tilbage, undrer det mig, hvordan vi fik Pengene og Talerne, og hvordan det hele har kunnet lade sig gøre. Men der var jo en Hær af Kvinder, som ikke skyede noget Offer for Sagen; maaske skyldtes det gode Resultat i første Række, at Arbejdet blev gjort frivilligt og aldrig blev betalt. Naturligvis har nogle svigtet, men kun faa,

og de tæller saa lidt mod alle de trofaste. Ved dette sidste Møde takker jeg for alle Ofre, for alt Arbejde og for den loyale Aand, der har præget vore Landsmøder og gjort dem til en Fest, som faa af os vil glemme.

Punkt II.

Regnskabet.

Kassereren, Fru Møller, var fraværende. Regnskabet fremlagdes af Fru Rambusch:

I Kallundborg Bank
indestaar Kr. 499,38
Kontant Beholdning » 553,63
Ialt Kr. 1053,01

Agitationskassens Regnskab fremlagdes af Fru Munch; begge godkendtes.

Punkt III.

Fru Drøhse's Forslag.

Fru Drøhse: Efter Forhandlingen paa Hovedbestyrelsesmødet i Formiddags trækker jeg mit Forslag tilbage til Fordel for det Forslag, der vil blive stillet af Fru Rambusch.

Fru Rambusch: Jeg har altid ment, at naar Valgretten var opnaaet, maatte Landsforbundet opløses. Men et nyt Moment er kommet til: Hensynet til Kvinderne i de andre Lande, der staar samlede i den internationale Alliance. Dennes Stilling vil blive meget vanskelig efter Krigen, der saar Had mellem Nationerne. Derfor vil den trænge til al den Støtte, der kan ydes den. Danmarks Kvinder vil sikkert være med til at støtte Valgretsarbejdet i andre Lande, og for Landsforbundets Vedkommende kan dette ordnes ved, at Foreningen bliver staaende i Alliancen under et lidt ændret Navn og med det Formaal at vedligeholde Forbindelsen med Bevægelsen i Udlandet som eneste Programpunkt. Som Ledelse foreslaas et Udvalg paa 5 Medlemmer. Der er udarbejdet et Forslag herom, som jeg beder Forsamlingen drøfte.

Fru Munch anbefalede Forslaget ved at skildre den meget store Betydning, det vil have for Arbejdet og Agitationen andetsteds i Verden, om Kvinderne fra de Lande, hvor Valgretten er gennemført, bliver staaende i Alliancen. Hertil kommer under de nuværende oprevne Forhold Betydningen af, at der ved Kongresserne møder Delegerede fra nevtrale Stater. Derefter gennemgaas og motiveres Forslagets forskellige Paragrafer.

Der føres herpaa en længere Diskussion, baade om selve Tanken og For-